

pæiske Union. Det er skelsættende, og det er historisk.

Kl. 14.15

I Det Konservative Folkeparti hilser vi det med meget stor glæde. Det gør vi først og fremmest, fordi det yderligere vil sikre stabilitet, fred og sikkerhed i Europa, og det er dybest set den fornemste målsætning for Den Europæiske Union. Men det betyder samtidig på længere sigt et styrket EU, der bedre kan sikre europæerne velstand og tryghed i fremtiden, og hvor vi bedre er i stand til at løse grænseoverskridende problemer som forurening, kriminalitet og terrorisme.

Udvidelsesforhandlingerne bliver bestemt ikke lette i den sidste fase, der nu under dansk ledelse går ind. Mange bilaterale problemer i forhold til de enkelte ansøgerlande er blevet løst, ikke mindst under det spanske formandskab. Men det er de tunge problemer, der naturligt nok står tilbage. Derfor skal vi selvfølgelig ikke underkende opgaven, men vi skal på den anden side også fastholde optimismen og troen på, at det kan lykkes til december på Det Europæiske Råds møde i København at træffe den endelige beslutning om at optage de 10 nye lande i EU.

Men de vigtige udvidelsesforhandlinger skal selvfølgelig ikke blokere for fortsat fremdrift for de mange andre vigtige sager, der skal arbejdes med under det danske formandskab.

Efter begivenhederne den 11. september er vi i Europa og hele verden mere end nogen sinde opsat på at gøre alt, hvad der står i vores magt for at bekæmpe den internationale terrorisme. Derfor skal det også være en vigtig målsætning for det danske formandskab at fortsætte arbejdet med at koordinere den europæiske indsats på dette område.

Også på andre områder er der store udfordringer i at arbejde videre med de grænseoverskridende problemer, som netop et samarbejde af EU's karakter har mulighed for at gribe ind over for og løse. Det gælder flere af de spørgsmål, som både statsministeren og udenrigsministeren har været inde på i deres taler i dag. Ikke mindst den internationale kriminalitet og de store, grænseoverskridende miljøproblemer er gode eksempler på, at samarbejdet i EU er helt afgørende for at skabe gode vilkår for Europas borgere.

Jeg vil også gerne fremhæve Lissabonprocessen som et område, der skal prioriteres højt under det danske formandskab. På topmødet i Lis-

sabon i foråret 2000 besluttede regeringscheferne for EU-landene sig til at opstille det mål, at EU i 2010 skal være den mest konkurrencedygtige, dynamiske, videnbaserede økonomi i verden. I den målsætning ligger også ønsket om at skabe en holdbar vækst med flere og bedre job og større social samhørighed.

Med en stigende global økonomisk konkurrence er det afgørende, at vi i Europa i fællesskab sikrer os den bedst mulige konkurrenceposition for europæiske virksomheder og dermed i sidste ende sikrer europæiske borgere fortsat velstand og dermed velfærd. Samtidig er Lissabonbeslutningen udtryk for den holdning, vi har i Europa, nemlig at økonomisk vækst skal gennemføres på en måde, der også tager sociale og miljømæssige hensyn.

Det har også været glædeligt at konstatere, at såvel statsministeren som udenrigsministeren prioriterer åbenhed i EU meget højt. Det er i den nærmeste fremtid, at vi har mulighed for gennem en offensiv debat at bygge bro mellem tilhængere og kritikere af EU både i Danmark og i de øvrige EU-lande, men ikke mindst i de nye ansøgerlande, hvor man til sin tid skal stemme om medlemskabet. Her spiller åbenhed en stor rolle. Kritik drejer sig ofte om manglende gennemsuelighed og gennemsigtighed, og kan det danske formandskab bidrage til et mere åbent EU, vil det utvivlsomt skabe større tiltro i befolkningen til EU.

Til sidst vil jeg på Det Konservative Folkepartis vegne opfordre til, at regeringen i sin formandsperiode er meget opmærksom på at værne om nærhedsprincippet. Vi skal styrke EU på de områder, hvor der er grund til det, men vi skal samtidig undgå unødvendig centralisme i Europa.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

I debatten med Venstres ordfører stod det jo lysende klart, at regeringen ikke har noget bud på løsning af landbrugsproblemet, nemlig det helt centrale problem med landbrugsordningerne.

Men hvad betyder det så i forslaget til vedtagelse, regeringspartierne har fremsat, når der står, at man vil garantere forbrugerne sikre fødevarer? Hvad betyder monstro det? For vi ved jo fra Danmark, at regeringen har svækket fødevareresikkerheden og fået gennemført betydelige nedskæringer i fødevarerkontrollen. Så regeringens praktiske politik går ikke ud på at få en bedre fødevareresikkerhed, men den går ud på at